

Bijbelstudie

Jelmer Woudstra

Het heil van Vader, Zoon en Geest Efeziërs 1:1-14

INHOUD

Kringstudie 1	2
Inleidende woorden	2
Verkenning van de tekst	2
Achtergrond Efeziërs	2
Thematiek en structuur.....	3
Korte uitleg	4
Boodschap en actualiteit	5
Voorbeelden en verhalen	6
Aanwijzingen voor de kringleider	7
Ijsbreker	7
Inleiding	8
Kringgesprek.....	8
Afsluiting	8
Werkvellen voor de kringstudie.....	9
Werkvel 'Vader, Zoon en Heilige Geest'.....	10

Kringstudie 1

Efeziërs 1:1-14

Inleidende woorden

Vandaag begin je met een nieuwe serie bijbelstudies van Artios op de manier van 'ontdekkende bijbelstudie'. Dat is – in het kort – een bijbelgedeelte centraal stellen en dit zorgvuldig gaan lezen (observeren), proberen te begrijpen met behulp van achtergrondinformatie (interpreteren) en te formuleren in actiepunten voor het dagelijkse leven van de 21ste eeuw (toepassen of integreren). De kracht van deze manier van bijbelstudie is dat mensen zelf onder leiding van Gods Geest de eeuwige waarheden van God leren kennen en ernaar leven. Met andere woorden: de bijbelstudie is niet alleen informatief, maar ook transformatief.

Je hebt kringstudie 1 voor je liggen. Voordat je daarmee begint, is het goed om de kringleden de hele brief aan de Efeziërs te laten lezen, eventueel meerdere keren en/of in verschillende vertalingen. Bij de voorbereiding van deze kringstudie bij Efeziërs 1:1-14, heb ik zeer bewust de hele brief gelezen en geobserveerd. Daardoor doe ik – dat is althans de intentie – recht aan de brief als geheel. Een overzicht van de brief als geheel helpt ook om de eerste 14 verzen beter te begrijpen.

We bidden je Gods zegen toe voor het komende jaar met je kring. Het is fantastisch om door het lezen van de Bijbel God beter te leren kennen! Je zult zien dat de Bijbel – en dit jaar concreet de brief aan de Efeziërs – vele, vele redenen geeft om God te aanbidden en te danken en om je leven met en voor Hem te leven.

Verkenning van de tekst

Achtergrond Efeziërs

De brief aan de Efeziërs is geschreven door de apostel Paulus. Het is goed mogelijk dat de brief oorspronkelijk niet alleen aan de gemeente in Efeze was gericht, maar dat het rondging langs verschillende gemeenten. Het opschrift 'te Efeze' is echter gevonden in hele oude handschriften waaruit geconcludeerd kan worden dat de brief daar veel invloed heeft gehad. Efeze was de belangrijkste stad van Klein-Azië. Het was zowel een handels- als godsdienstig centrum. Het is niet raar dat een brief die veel invloed in Efeze heeft gehad, ook uitwerking had naar de omgeving.

Paulus heeft de brief vanuit gevangenschap geschreven, waarschijnlijk in Rome. De theoloog Käsemann noemde de brief eens 'het klassieke document over de kerk'. Prachtig wordt het verband tussen de kerk en het plan van God en de kerk en de verhoogde Jezus uitgewerkt. De brief zegt dan ook veel over 'de leer', maar is aan de andere kant heel praktisch.

Paulus heeft het in de hoofdstukken 1-3 uitvoerig over de rijkdom van de kerk. De sterk appellerende oproep tot eenheid in het tweede gedeelte van de brief moet gelezen worden tegen die achtergrond. 'De gemeente met als Hoofd Jezus' en 'de eenheid van de gemeente' zijn de twee hoofdthema's van de brief. Beide thema's komen prachtig samen in het volgende vers: *Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.* (Efeziërs 2:10) NBG

“Naar aanleiding van het probleem van de ene kerk met gelovigen uit de Joden en heidenen, schrijft Paulus uitgebreid over het hemel en aarde omvattend verlossingswerk

dat God in Christus bezig is te bewerken. In verband hiermee bezingt hij de heerlijkheid en hoogheid van Jezus, in wie en door wie God zijn reddingsplan uitvoert. Dit plan is van alle eeuwen en de kerk heeft daarin een bijzondere plaats. Paulus geeft een uitvoerige beschrijving van de kerk om haar eervolle plaats en bijzondere taak in dit reddingsplan van God aan te wijzen. Op schitterende wijze jubelt hij over het wezen van de kerk, de kerk voor Gods aangezicht, het unieke karakter van de kerk in haar verbintenis met Christus en de kerk in haar verschijningsvorm op aarde. Hij beschrijft de kerk als een lichaam waarin Joodse christenen en gelovigen uit de heidenen samengevoegd zijn en waarvan Christus het Hoofd is. Hij vergelijkt de kerk ook met een huis waarin gelovigen uit de volken samenwonen. Deze kerk is niet alleen maar de gemeente onder het kruis, maar ook een huis vol glorie.

De kerk heeft volgens Paulus de roeping om de eenheid die gegeven is, te bewaren. Daar lag bij de lezers het grote probleem, omdat ze christenen uit de Joden en uit de heidenen waren. Dit is de reden waarom Paulus deze brief heeft geschreven. Voor de Joden is het moeilijk te accepteren geweest dat heiden-christenen precies dezelfde privileges bij God hebben als zij. Christenen uit de heidenen hebben niet op een tweederangs-manier deel aan de genade van God. Dit probleem speelde in de hele vroege Kerk en is aanleiding tot het apostelconvent in Handelingen 15. Daar werden de heiden-christenen volledig geaccepteerd in de gemeente van Jezus en werd besloten dat zij zich niet aan de wetten van de Joden hoefden te houden om gered te worden.

Paulus geeft aan de leden van de gemeente een groot aantal praktische wenken in verband met het bewaren van de eenheid. We krijgen verschillende aanwijzingen: hoe de ambten in de kerk moeten functioneren, welke plaats het christelijke lied in het proces van gemeente-opbouw moet innemen, welke taken er voor de leden van de kerkgemeenschap zijn weggelegd, en hoe de leden van de kerkgemeenschap opgebouwd kunnen worden en elkaar en zichzelf moeten opbouwen in het geloof.

De onderlinge omgang krijgt ook veel aandacht, waarbij ook allerlei aanwijzingen worden gegeven in verband met het optreden in de wereld buiten de kerk. De schrijver richt zich zelfs tot verschillende groepen binnen de gemeente om met allerlei aanwijzingen ook daar de beleving van de eenheid te bevorderen. De brief wijst de lezes in verband met het bewaren en beoefenen van de eenheid op de belangrijkheid van het gebed. En ook wijst Paulus op de geestelijke strijd die door elke gelovige gevoerd moet worden.¹

Een brief die het waard is om tijd in te steken en zorgvuldig te lezen! De lessen van deze brief zijn nog net zo actueel als voor de jonge gemeenten in de tijd van Paulus.

Thematiek en structuur

Als er iets is wat duidelijk wordt na het lezen van de eerste 14 verzen, dan is het wel dat God alles wat Hij doet (zegenen, verkiezen, bestemmen, aannemen, begenadigen, samen vatten) doet door/in Jezus. En door/in Jezus hebben we heel veel: verlossing, vergeving, een erfdeel, verzegeling met de Heilige Geest. God wordt duidelijk zichtbaar als de Drieënige God. Gekozen door de Vader, verlost door de Zoon, verzegeld door de Heilige Geest. Op grond van de thematiek is de volgende structuur te onderscheiden:

1-2 Groet

3-14 Geestelijke zegen, bestaande uit... (nu volgen er allemaal voltooid deelwoorden² uit de hoofdzinnen)

- 1) ...uitgekozen...
- 2) ...voorbestedmd...
- 3) ...geschonken...
- 4) ...verlost...
- 5) ...onthuld...
- 6) ...toebedeeld...
- 7) ...gemerkt...

¹ Bijna helemaal letterlijk overgenomen van Dr. L.Floor, *Efeziërs: één in Christus* (uit de serie Commentaar Nieuwe Testament).

² Vastgesteld vanuit het Grieks. In de NBV bijvoorbeeld zijn Griekse werkwoorden soms vertaald met deelwoorden, waar er geen deelwoord staat.

Korte uitleg

Tekst: Nieuwe Bijbelvertaling, 2004

1. *Van Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus. Aan de heiligen in Efeze, aan de gelovigen die één zijn in Christus Jezus.*

Gods wil is een belangrijk thema in deze eerste 14 verzen. Paulus benadrukt dat hij niet zomaar apostel is, maar dat hij is aangesteld door God. Hij spreekt met gezag. Lekker binnenkomen: jullie zijn één in Christus! Later in de brief gaat Paulus daar veel dieper op in. Meteen duidelijk wordt al wel dat onze eenheid gegrond is op het werk van Jezus (vandaar de uitdrukking 'in Jezus').

2. *Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van Jezus Christus, de Heer.*

Bijna elke brief begint Paulus met deze groet. 'Genade' en 'vrede' zijn ook onderdeel van de hogepriesterlijke zegen in Numeri 6:24-26. Uit de rest van de brief valt op te maken dat vrede te maken heeft met eenheid en één maken wat gebroken was.

3. *Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend.*

'Gezegend zij God' betekent dat Paulus hier God prijst. In de uiteenzetting van de talrijke geestelijke zegeningen vinden we alle redenen om God te prijzen!

Met 'hemelsferen' of 'hemelse gewesten' wordt niet de woonplaats van God bedoeld. In 6:12 wordt duidelijk dat er in de hemelsferen kwade machten zijn. Jezus troont in de hemelsferen, boven alle machten en krachten die Zijn regering tegenwerken. Christenen zijn gezegend in de hemelsferen, wat o.a. betekent dat de zegeningen vanuit de hemel komen, maar ook dat christenen in Jezus boven alle kwade machten zijn (zie Efeziërs 1:3,20; 2:6; 3:10; 6:12).

4-6. *In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons vol liefde uitgekozen om voor hem heilig en zuiver te zijn, en hij heeft ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om in Jezus Christus zijn kinderen te worden, tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon.*

De uitdrukking 'in Christus' is essentieel om dit hele gedeelte goed te begrijpen. Niets van de geestelijke zegeningen die we hebben gekregen, was mogelijk zonder het lijden, sterven en de opstanding van Jezus. Het is alleen op grond van Zijn werk, dat we het allemaal kunnen ontvangen.

'Voordat de wereld gegrondvest werd'. Paulus sluit aan bij profeten uit het Oude Testament als Jesaja met de gedachte dat Gods plannen tot uitvoer worden gebracht. Hij maakt duidelijk dat het eeuwige plannen zijn.

'Vol liefde uitgekozen'. Het uitkiezen van God is niet iets om bang voor te zijn. Het gebeurt in liefde!

'wil en verlangen' Deze twee woorden wijzen op het soevereine handelen van God én de vreugde die God beleeft aan het redden van zondaren.

Dit vers is reden voor vele mensen om onzeker te zijn over hun redding maar Gods voorbestemmen moet nooit uitgespeeld worden tegen de menselijke verantwoordelijkheid. En het feit te weten dat we zijn uitgekozen en voorbestemd, roept op tot aanbidding en lofprijs, niet angst. God heeft het genadige initiatief genomen om de relatie tussen Hem en ons te herstellen in alle opzichten.

In dit vers wordt letterlijk het woord 'adoptie' gebruikt. Jezus is de eeuwige Zoon van God, wij zijn aangenomen kinderen, medeërfgenamen met Jezus (Romeinen 8).

'Tot eer van de grootheid van Gods genade' is een uitdrukking die drie keer terugkomt in de eerste 14 verzen, namelijk bij het werk van God, Jezus en de Heilige Geest.

7-9. *In hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht dit mysterie [meeste vertalingen voegen toe op grond van Griekse grondtekst: mysterie van Zijn wil. De wil van God is een belangrijk onderwerp in deze eerste 14 verzen.] onthuld: zijn voornemen om met Christus de voltooiing van de tijd te*

verwezenlijken en zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus.

Vanaf nu valt de nadruk op Jezus, maar het is nog steeds God Die handelt ('dankzij de rijke genade die God...'). God handelt altijd 'in Jezus'.

Het Griekse woord voor verlossing dat hier gebruikt wordt, heeft de betekenis 'door betaling van een losprijs verkregen bevrijding'. De losprijs bestaat uit het bloed van Jezus. Bloed, omdat bloed het beeld van leven is (Leviticus 17:11) en er alleen vergeving kan zijn, als iemand zijn leven geeft, oftewel als er bloed vloeit.

De combinatie van 'rijke genade' die ook nog eens in overvloed wordt gegeven, maakt duidelijk dat Gods genade ontzettend groot is!

De vertaling lijkt te suggereren dat hier Gods wijsheid en inzicht wordt bedoeld waarmee Hij handelt. Maar in combinatie met 1:17 ligt het meer voor de hand dat het gaat om de wijsheid en het inzicht dat we als gelovigen mogen ontvangen. God is de bron, de Gever daarvan.

We hebben Gods wijsheid en inzicht nodig om het mysterie van de verlossing te begrijpen. In deze brief heeft Paulus het vaker over dat mysterie. Het is het mysterie van Gods reddingsplan voor de hele wereld. Dit plan is altijd bij God geweest en Jezus is altijd het fundament van de redding geweest.

'Voltooiing van de tijd' wil zeggen dat de maat van perioden in de geschiedenis op een gegeven moment vol is, zoals ook een vat volloopt.

'onder één hoofd bijeen te brengen' wil nog niet wijzen op de heerschappij van Jezus over alles – dat komt later in de brief aan de orde – maar het maakt duidelijk dat alles wat in scherven lag na de zondeval weer één geheel zal worden.

10-12. *In hem heeft God, die alles naar zijn wil en besluit tot stand brengt, ons de bestemming toebedeeld om vanaf het begin onze hoop te vestigen op Christus, tot eer van Gods grootheid.*

'Wil' heeft hier betrekking op het grote plaatje van God met de geschiedenis van de hele schepping.

Het woord 'besluit' maakt duidelijk dat God niet willekeurig handelt, maar dat Hij een plan heeft bedacht en dat vervolgens zeker zal uitvoeren.

In aansluiting met het vorige vers, is de bestemming die God voor ons heeft mogelijk gemaakt door Jezus. Onze hoop is niet zozeer op Jezus, maar in Jezus. Dat betekent dat onze hoop in het werk van Jezus werkelijkheid wordt. Als we door Hem zijn aangenomen, weten we zeker wat ons einde zal zijn: een eeuwig leven in Gods aanwezigheid. Nu is nog niet alles volmaakt, maar we weten zeker dat het volmaakte komt door het verzoenende werk van Jezus.

13-14. *In hem hebt ook u de boodschap van de waarheid gehoord, het evangelie van uw redding, in hem bent u, door uw geloof, gemerkt met het stempel van de heilige Geest die ons beloofd is als voorschot op onze erfenis, opdat allen die hij zich heeft verworven verlost zullen worden, tot eer van Gods grootheid.*

De inhoud van het evangelie is waarheid. Het Griekse woord hierover, *aleteia*, heeft in zich de betekenis van waarachtigheid en betrouwbaarheid. Het doel van de verkondiging van het waarachtige en betrouwbare evangelie is de redding van mensen.

De gelovigen zijn verzegeld met de Heilige Geest. Dat betekent dat ze herkenbaar eigendom zijn van God én dat ze bescherming ontvangen van Hem.

De Heilige Geest is beloofd in het Oude Testament als bekrachtiging van de gelovigen in de eindtijd.

'Voorschot' wordt meestal vertaald met 'onderpand'. Die vertaling maakt duidelijk dat het ontvangen van de Geest nog niet alles is wat we zullen krijgen. Er komt nog meer! En dat 'meer' wordt gegarandeerd door het nu al ontvangen van de Geest.

Boodschap en actualiteit

Paulus lijkt het in de eerste 14 verzen van zijn brief uit te schreeuwen: beseffen jullie wel waarmee jullie gezegend zijn?! En ik zou het wel eens in deze tijd tegen de kerk willen

uitroepen, inclusief mezelf: beseffen wij waarmee we gezegend zijn? Het gaat in Efeziërs 1:1-14 niet over materiële zegen of een zegen over onze activiteiten. Het gaat over de geestelijke zegeningen die we hebben ontvangen door het werk van Jezus. Onze redding is een zekerheid! Onze bestemming is een zekerheid! Onze erfenis is een zekerheid! Maar alleen door het offer van Jezus.

Er zijn verschillende reacties die geen recht doen aan het werk van Jezus en de rijke genade van God. Allereerst kun je je ertegen verzetten en beweren dat de genade nooit een zekerheid wordt. Je kunt ook zeggen dat de genade van God voor iedereen is en dat het werk van Jezus daarvoor niet nodig is. Aangezien Nederlanders graag hun mening laten horen, zijn beide posities wel bij iedereen bekend door boeken, kranten, internet, enz.

De positie die we tussen – of misschien beter gezegd 'boven' – de genoemde twee mogen innemen, is dat we Gods rijke genade dankbaar aanvaardden. Dat we de potentie van de kerk ten volle gaan zien, omdat Jezus Heer van de gemeente is. Laat de kerk ten volle kerk *zijn*! Beknibbel niet op de genade van God!

Voorbeelden en verhalen

Er zijn zoveel verhalen van mensen te vinden die de genade van God hebben ervaren. Ik heb zelf ook eens op een hele speciale manier de genade van God ervaren en dat ook doorgegeven in mijn gemeente. Het onderstaande stond binnen de context van een preek met als titel 'Is het echt op die manier gegaan?' en ging over het leven, sterven en de opstanding van Jezus. Nog specifiek had ik het over het deelonderwerp 'Het evangelie wordt ondersteund door openbaring en ervaring!'. Ik zei daarin het volgende:

“Wie bent u?

Het (of het moest Iemand zijn) bleef zo stil en rustig naast hem lopen dat Shasta ging hopen dat hij het zich maar had verbeeld. Maar juist toen hij daarvan overtuigd begon te raken, kwam er uit het donker naast hem een diepe, volle zucht. Dat kon geen verbeelding zijn! En trouwens, hij had de warme adem van die zucht gevoeld op zijn verkleumde linkerhand. Ten slotte hield hij het niet langer uit.

'Wie bent u?', zei hij zacht, bijna fluisterend.

'Iemand die al lang wacht tot jij iets zou zeggen', zei Het.

De stem klonk niet hard, maar heel groot en diep.

'Bent u - bent u een reus?', vroeg Shasta.

'Je zou me een reus kunnen noemen', zei de Grote Stem. 'Maar ik lijk niet op de wezens die jij reuzen noemt'.

'Ik kan u helemaal niet zien', zei Shasta nadat hij geprobeerd had met zijn ogen het duister te doorboren. Toen (want nu schoot hem nog iets veel griezeligers te binnen) zei hij, bijna schreeuwend: 'U bent toch niet - toch niet een dood iemand, hè? O alstublieft, gaat u alstublieft weg. Ik heb u toch nooit kwaad gedaan? O, ik ben de ergste pechvogel op de hele wereld!'

Opnieuw voelde hij de warme adem van het Onzichtbare op zijn hand en zijn gezicht.

'Voel je wel?', zei Het, 'dat is niet de adem van een geest. Vertel mij je zorgen maar'.

Door die adem was Shasta een beetje gerustgesteld, dus vertelde hij hoe hij zijn echte vader en moeder nooit had gekend en hoe hij heel streng was grootgebracht door de visser. En daarna vertelde hij het verhaal van zijn ontsnapping en hoe ze achterna gezeten waren door leeuwen en gedwongen waren te zwemmen voor hun leven; en over alle gevaren in Tashbaan en over zijn nacht tussen de Graftomben en hoe de wilde beesten tegen hem hadden gejaakt vanuit de woestijn. En hij vertelde over de hitte en dorst op hun reis door de woestijn en hoe ze bijna hun doel hadden bereikt toen er weer een leeuw achter hen aan had gezeten, die Aravis verwond had. En ook hoe ontzettend lang geleden hij voor het laatst iets te eten had gehad.

'Ik vind jou geen pechvogel', zei de Stem.

'Vindt u het dan geen pech dat we zoveel leeuwen tegenkwamen?', zei Shasta.

'Er was maar één leeuw', zei de Stem.

'Hoe weet u dat?'

'Die leeuw was ik'.

En terwijl Shasta zijn mond liet openvallen en niets zei, ging de Stem verder: 'Ik was de leeuw die je gedwongen heeft samen met Aravis te reizen. Ik was de kat die je gezelschap hield daar tussen de huizen van de doden. Ik ben de leeuw die de jakhalzen voor je heeft weggejaagd terwijl jij sliep. En ik ben de leeuw die jij je niet meer kunt herinneren, de leeuw die het bootje duwde waarin jij lag - een kindje dat bijna stierf - zodat het aan land kwam op de plek waar midden in de nacht een slapeloze man zat om jou te ontvangen'.

'Wie bent u dan?', vroeg Shasta.

'Mezelf', zei de Stem, heel diep en laag, zodat de aarde ervan beefde.
(C.S.Lewis)

Misschien kunnen we zelf getuigen van onze ervaringen met God? Ik heb zelf behoorlijk geworsteld met mijn eigenwaarde. Ik vond mezelf verre van bijzonder en dacht ik maar schril afstak tegen allerlei 'coole' mensen om me heen. De laatste twee jaar op de middelbare school heb ik, in tegenstelling tot de eerste jaren, best vaak de ervaring gehad dat klasgenoten mij niet konden accepteren. Waarom? Ik weet het niet... maar daarom knaagde het des te meer aan mij en was het moeilijk ermee om te gaan! Door deze ervaring ging ik juist extra mijn best doen voor God. Ik wilde mezelf – ging ik later inzien – in ieder geval nog waardig maken voor God. Het resultaat van dit harde werken was frustratie. Tot twee keer heb ik een periode van maanden gehad waarin ik alleen maar tot het plafond dacht te bidden, waarin de woorden van de Bijbel leeg en nutteloos leken. Dat te constateren maakte dat ik me alleen maar meer schuldig voelde! Tot ik op een dag gewoon beneden in de huiskamer zat. Ik was alleen thuis en zat een beetje op mijn stoel om te proberen met God te praten en Hem te ervaren. Op de achtergrond klonk een lied in het Engels, wat vertaald het volgende zegt:

Wij knielen en leggen onze kronen neer
voor de voeten van Jezus

De grootheid van genade en liefde
voor de voeten van Jezus

Het is een simpel lied, maar God raakte mij enorm aan. Ik ging meteen huilen en wist: de afgelopen maanden, meer dan een jaar, heb ik het zelf gedaan. Maar gelukkig: dat hoeft niet! Het is zijn liefde en genade die mij maken tot wie ik ben, niet mijn eigen kroon die ik heb opgebouwd uit reputatie, werk, relaties. Heb ik mezelf uit dit dal opgetrokken? Nee! Mijn psychische kracht was volledig op! Het was God Die naast me kwam lopen en Die als het ware zei: 'Ik ben bij je, Ik ben Mezelf en dat is genoeg.' God is genoeg..."

Aanwijzingen voor de kringleider

IJsbreker

Paulus begint deze brief, na zijn groet, met een schitterend lied over de genade van God. Genade is een onbekend woord in deze tijd. Veel vaker gaat het over "Laat je hem dit jou aandoen?!", "Zet het haar betaald!", "Kom op voor je recht!", enz. Deel aan de hand van het volgende voorbeeld jullie ervaringen met genade in deze tijd:

Er bestaat een Spaans verhaal over een vader en zoon die van elkaar vervreemd raken. De zoon loopt weg en de vader start een zoektocht naar hem.

Maandenlang zoekt hij, echter zonder resultaat. Uiteindelijk, als laatste wanhopige poging om hem te vinden, plaatst de vader een advertentie in de Madrileense krant. De tekst is als volgt: "Lieve Paco, ontmoet me komende

zaterdag om 12:00 uur voor het kantoor van deze krant. Alles is vergeven. Ik houd van je. Je vader."

Die zaterdag verschijnen er 800 Paco's, op zoek naar vergeving en liefde van hun vaders.

Inleiding

Ik hoorde eens het volgende verhaal: iemand stierf en kwam in de hemel. Hij kreeg een rondleiding door de hemel van Petrus en na verloop van tijd kwamen ze bij een deur waarop 'schatkamer' stond. De net aangekomene vroeg aan Petrus of hij een kijkje mocht nemen in de schatkamer en dat was goed. Hij loopt rond in de schatkamer en vindt tot zijn verbazing allemaal keurig ingepakte cadeau's met zijn naam. Petrus ziet zijn verwondering en zegt "Je moest eens weten wat voor cadeau's God allemaal voor je heeft die je nooit hebt opengemaakt!" Clou van het verhaal: God doet ons ontzettend veel beloftes in de Bijbel, maar we leven vaak zonder besef van die beloftes. Persoonlijk geloof ik dat dit verhaal een realiteit uitbeeldt. In Klaagliederen zegt Jeremia "Uw gunstbewijzen zijn nieuw elke dag!". Staan wij daar elke dag mee op? Nemen we die cadeau's aan? Waaruit bestaan die cadeau's? Als je daar geen antwoord op kunt geven, heb je daar ooit over durven nadenken?

Het grootste cadeau is wel de genade. Efeziërs 1:3-14 kan er maar niet over ophouden, het is één grote lofrede op Gods genade, beschikbaar voor ons door het werk van Jezus en een zekerheid door de verzegeling met de Heilige Geest.

Kringgesprek

Je kunt het gesprek structureren rond de structuur van het gedeelte. Bij het tweede gedeelte kun je duidelijk het unieke werk van de Vader, Zoon en Geest bespreken.

De groet, 1:1-2

- Waarom benadrukt Paulus zijn apostelschap met de formulering 'door Gods wil'?
- In hoeverre ervaar je de eenheid met andere gelovigen 'in Jezus'?
- Wat wenst Paulus de gemeente als hij schrijft 'genade en vrede'?

De geestelijke zegen, 1:3-14

- Gebruik het werkvel bij deze studie om duidelijk aan te tekenen: God handelt, Jezus handelt, de Geest handelt.
- Wat zijn de geestelijke zegeningen die Paulus in dit gedeelte noemt? De zegen wordt omschreven in werkwoorden. Probeer in eigen woorden te formuleren wat er met elk werkwoord wordt bedoeld.
- Wie is 'Hem' in de uitdrukking 'in Hem'? Wat is de reden die uitdrukking 'in Hem' zo vaak gebruikt wordt?
- Wat is jouw eerste gedachte bij het woord 'genade'? In hoeverre is het beeld vergroot en uitgebreid na het lezen van Efeziërs 1:3-14?
- Hoe wil jij de genade van God zichtbaar maken in je leven, zodat andere mensen er nieuwsgierig naar worden?
- Wat zijn jouw gedachten bij het gegeven dat Gods plannen eeuwig zijn, al voordat de tijd begon?
- Wat betekent het voor jou dat je verzegeld bent met de Heilige Geest? Hoe ervaar je dat in het leven van alledag?

Afsluiting

Stel met elkaar duidelijk vast wat het werk van God, Jezus en de Heilige Geest is. Gods genade is ontzettend veelkleurig, rijk en groots. Je kunt vanavond aangrijpen om samen God daarvoor te danken! Maar niet alleen vanavond, elke dag is Gods liefde een reden om te danken en prijzen.

Werkvellen voor de kringstudie

Op de volgende bladzijde vind je een werkvel met instructie. Het werkvel sluit aan bij de eerste vraag in het kringgesprek onder 'De geestelijke zegen'.

Werkvel 'Vader, Zoon en Heilige Geest'

Paulus houdt zijn lezers vaak voor dat God trinitarisch handelt, dat wil zeggen: wat Vader, Zoon en Geest doen is nauw op elkaar betrokken. God zet alles in gang en handelt door de zending van zijn Zoon en door zijn Geest. Geef in onderstaande gedeelte aan hoe God handelt – wat hij door en in Jezus doet en welke specifieke plaats de Geest daarin heeft.

1 Van Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus. Aan de heiligen in Efeze, aan de gelovigen die één zijn in Christus Jezus.

2 Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van Jezus Christus, de Heer.

3 Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend.

4 In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons vol liefde uitgekozen om voor hem heilig en zuiver te zijn,

5 en hij heeft ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om in Jezus Christus zijn kinderen te worden,

6 tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon.

7 In hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade

8 die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht

9-10 dit mysterie onthuld: zijn voornemen om met Christus de voltooiing van de tijd te verwezenlijken en zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus.

11 In hem heeft God, die alles naar zijn wil en besluit tot stand brengt, ons de bestemming toebedeeld

12 om vanaf het begin onze hoop te vestigen op Christus, tot eer van Gods grootheid.

13 In hem hebt ook u de boodschap van de waarheid gehoord, het evangelie van uw redding, in hem bent u, door uw geloof, gemerkt met het stempel van de heilige Geest die ons beloofd is

14 als voorschot op onze erfenis, opdat allen die hij zich heeft verworven verlost zullen worden, tot eer van Gods grootheid.